

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดทำข้อมูลการท่องเที่ยวภาษาอังกฤษบนแอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Mobile Tour Guide’ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน บ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อจัดทำข้อมูลการท่องเที่ยวภาษาอังกฤษบนแอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Mobile Tour Guide’ สำหรับประชาสัมพันธ์ นำเสนอข้อมูลและนำเที่ยวหมู่บ้านแม่กำปอง และเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ใช้แอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Mobile Tour Guide’ ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอนตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวกับบ้านแม่กำปอง
2. สรุปผลข้อมูลจากการสัมภาษณ์
3. การพัฒนาแอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Tour Guide’
4. สรุปผลจากแบบสำรวจความพึงพอใจต่อแอปพลิเคชัน

1. สรุปผลการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวกับบ้านแม่กำปอง

บ้านแม่กำปอง อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ตั้งอยู่ท่ามกลางขุนเขา ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ 50 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สูง และเป็นภูเขาประมาณ 90% ของพื้นที่ทั้งหมด มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีลำธารไหลผ่านหมู่บ้าน และป่าไม้ที่สมบูรณ์ อากาศที่นี้จึงเย็นสบายตลอดปี บ้านแม่กำปอง หมู่บ้านเล็กๆ ก่อตั้งมาประมาณ 130 ปี ประชากรส่วนใหญ่ อพยพมาจาก อำเภอดอยสะเก็ด เพื่อเข้ามา ทำสวนเมืองเป็นอาชีพ และตั้งบ้านเรือนบริเวณใกล้แม่น้ำลำห้วยสมัยก่อนมีดอกไม้ชนิดหนึ่ง ลักษณะดอกสีเหลืองแดง ขึ้นอยู่ตามริมแม่น้ำลำห้วย เรียกว่า ดอกกำปอง ดังนั้นชื่อของหมู่บ้าน จึงได้เรียกตามชื่อของ ดอกไม้รวม กับแม่น้ำ เป็นบ้านแม่กำปอง

ช่วงปี พ.ศ. 2519 เกิดเหตุการณ์สำคัญทางการเมือง เกิดพรรคคอมมิวนิสต์ ทำให้บ้านแม่กำปองกลายเป็นพื้นที่สีชมพูเพราะมีกลุ่มนักศึกษาจากหลายสถาบันในภาคเหนือที่ฝึกฝัพรรคคอมมิวนิสต์หนีมาหลบซ่อนตัวอยู่ในพื้นที่นี้ และมีชาวบ้านจำนวนหนึ่งเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์ เมื่อเวลาผ่านไป 10 ปี เหตุการณ์จึงสงบลง

บ้านแม่กำปองมีประชากรประมาณ 367 คนซึ่งเป็นคนเมืองหรือชาวล้านนาทั้งหมด และพูดภาษาเหนือ นับถือศาสนาพุทธ ส่วนใหญ่มีอาชีพปลูกเมือง ทำไร่ และทำสวนกาแฟ

การตั้งบ้านเรือนของชาวแม่กำปอง จะแบ่งออกเป็นป่อกบ้านหรือปาง ซึ่งหมายถึง กลุ่มบ้านที่อยู่ละแวกเดียวกัน มีจำนวนทั้งสิ้น 6 ปาง ได้แก่ ปางนอก ปางกลาง ปางซอน ปางโตน ปางโน 1 และปางโน 2 ในปัจจุบันบ้านเรือนก็ยังเป็นบ้านไม้รูปแบบเดิม

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน

ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านแม่ลาย หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

ทิศใต้ ติดต่อกับบ้านแม่รวม หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

ทิศตะวันออกติดต่อกับเขตอำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับบ้านธารทอง หมู่ที่ 8 ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

1.2 การเดินทาง

การเดินทางจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปถึงยังหมู่บ้านแม่กำปองทำได้หลายทางดังนี้ ออกจากตัวเมืองเชียงใหม่ วิ่งไปตามถนนสาย 1317 อ.สันกำแพง ระยะทาง 50 กิโลเมตร และห่างจากตัวอำเภอแม่ออน 20 กิโลเมตรและอีกเส้นทางหนึ่งผ่าน อ.ดอยสะเก็ด เลี้ยวขวาตรงสามแยกโป่งดิน ระยะทาง 51 กิโลเมตร ส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยางและเทคอนกรีต ดังนั้นสามารถเดินทางไปได้สะดวกสบายทุกฤดู และสามารถใช้พาหนะรถได้ทุกชนิด เข้ามาในหมู่บ้านแม่กำปอง

ภาพที่ 4.1 แผนที่การเดินทางไปบ้านแม่กำปอง

1.3. สถานที่ท่องเที่ยว

1) **วัดคันธาราพุกา** วัดนี้ถือเป็นวัดเดียวในหมู่บ้านแม่กำปอง ก่อสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ. 2473 ในยุคเดียวกับการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชุมชน มีสถาปัตยกรรมแบบล้านนาโบราณ มีวิหารที่ทำด้วยไม้สักทอง ทั้งหลัง แกะสลักลวดลายอันวิจิตรงดงาม หน้าจั่วหลังคาวัดแกะสลักจากไม้สัก เป็นลวดลายแบบล้านนา เป็นงานสถาปัตยกรรมที่สำคัญของชุมชนบ้านแม่กำปอง ซึ่งวัดคันธาราพุกาแห่งนี้อยู่ถือเป็นวัดประจำหมู่บ้านแม่กำปองอีกด้วย หลังคาของวิหารไม้สักถูกปกคลุมไปด้วยมอสสีเขียวเต็มทั้งหลังคา บ่งบอกถึงสภาพความชื้นและอากาศที่เย็นตลอดทั้งปีของบ้านแม่กำปอง ลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมของภาคเหนือ โดยมีพระอุโบสถ ตั้งอยู่กลางน้ำ ส่วนวิหารหลังเก่าเป็นไม้ทั้งหลัง

2) **โบสถ์กลางน้ำ (อุทกเสมา)** งานสถาปัตยกรรมที่สำคัญของชุมชนเป็นโบสถ์ ที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาโดยปลูกไว้กลางน้ำ และมีน้ำเป็นโบเสมาในภาคเหนือเท่าที่พบยังเหลืออยู่ 2 แห่งคือ ที่อำเภอแม่แจ่ม และที่บ้านแม่กำปอง ในสภาพภูมิอากาศที่เย็น และมีความชื้นตลอดทั้งปี ทำให้บนหลังคาอุโบสถหลังเก่า ของวัดคันธาราพุกา มีทั้ง ตะไคร่น้ำมอสและเฟิร์น ขึ้นอยู่เต็มไปทั่วบริเวณ ทั้งทางเดิน ตาม ที่ต่างๆ ทั่ววัด และอุโบสถของวัดคันธาราพุกา ถือเป็นอุโบสถระดับ Unseen เลยทีเดียว เนื่องจากอุโบสถหลังนี้ตั้งอยู่กลางลำธารของสายน้ำแม่กำปองที่ไหลผ่านหมู่บ้าน เป็นสายน้ำธรรมชาติที่เกิดจากแหล่งต้นน้ำบนเทือกเขาสูง สาเหตุที่อุโบสถหลังนี้ตั้งอยู่กลางลำธารก็เนื่องมาจากตำราของท่านเจ้าอาวาสรูปแรกที่สร้างวัดคันธาราพุกาที่ตำราให้สร้างอุโบสถตามพุทธหลักการคือมีลำน้ำล้อมรอบแทนโบเสมาเหมือนวัดโดยทั่วไป โบสถ์วัดคันธาราพุกาแม่เก่าและอาจทรุดโทรมไปตามกาลเวลา แต่ยังคงความสวยงามและมีมนต์ขลัง

3) **น้ำตกแม่กำปอง** มีต้นกำเนิดมาจากดอยม่อนล้าน มีน้ำไหลผ่านน้ำตกตลอดทั้งปี รอบๆ น้ำตกแม่กำปองยังคงอุดมสมบูรณ์มากทั้ง ต้นไม้ โชคดีหิน ขยะต่างๆ ไม่มีให้เห็น ตลอดเส้นทางขึ้นจุดสูงสุดของน้ำตกจะพบว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัว งดงามยิ่งนัก

4) **จุดชมวิวก้าวฝืน** เป็นจุดชมวิวที่สูงจากระดับน้ำทะเล 1,517 เมตร เป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ ที่ จช. 7 (ดอยล้าน) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ตั้งอยู่เขตรอยต่อระหว่าง จ.ลำปาง และ จ.เชียงใหม่ ในวันที่ท้องฟ้าเปิดสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ได้ถึง 4 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน หากมาจากทางหมู่บ้านแม่กำปอง จ.เชียงใหม่สามารถขับต่อไปยังหมู่บ้านป่าเหมี้ยง และ อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน จ.ลำปางได้ ก้าวฝืน มีอากาศเย็นสบายตลอดทั้งปี แต่ช่วงเดือนธันวาคม – มกราคม จะหนาวเย็นที่สุด นอกจากจะมีดอกนางพญาเสือโคร่งแล้ว หากเดินทางไปทาง อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ช่วงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ก็จะมีดอกเสี้ยว ที่จะแข่งกันผลิบาน ออกดอกขาวโพลนไปทั่วทั้งภูเขา และมีกลิ่นหอมอ่อน ๆ ไปทั่วดอยล้าน ซึ่งสามารถขับรถชมดอกเสี้ยวบานได้ตลอดเส้นทาง แจ้ซ้อน-ป่าเหมี้ยง เป็นระยะทางประมาณ 18 กิโลเมตร ก้าวฝืน เป็นจุดชมวิวที่มีความสวยงามแห่งหนึ่ง นอกจากจะเห็นวิวของทั้ง 4 จังหวัด แล้ว เรายังจะได้เห็นธรรมชาติของป่าไม้ที่มีความสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำของหมู่บ้านแม่กำปอง นอกจากนี้ยังเป็นจุดชมวิวพระอาทิตย์ขึ้นและตกที่มีความสวยงามอีกแห่งหนึ่ง

1.4 **เส้นทางการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ** เส้นทางเดินป่ามีทั้งหมด 4 เส้นทาง แต่ละเส้นทางก็มีความแตกต่างกันตรงพืชพรรณไม้ตลอดเส้นทางและระยะทางในการเดิน ซึ่งจะมีตั้งแต่เส้นทางสั้นๆ ไม่ไกลมากนัก ตลอดจนเส้นทางที่เป็นเส้นทางผจญภัย ซึ่งเหมาะสำหรับผู้ที่ชอบการผจญภัยแต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวสามารถเลือกเดินได้ตามความสนใจ ดังนี้

เส้นทางที่ 1 ใช้ระยะเวลาเดินไป - กลับ 2 ชั่วโมง เป็นทางระยะสั้น ระหว่างทางพันธุ์ไม้ให้ศึกษาหลายชนิด อาทิ ไม้กฤษณา ไม้ตมใหญ่ กล้วยไม้ ดอกเอื้องดิน รวมทั้งสมุนไพรชนิดต่างๆ พร้อมทั้งชมสวนเมี่ยง และกาแฟ และสัตว์ป่านานาชนิด

เส้นทางที่ 2 และ 3 มีการเดินคล้ายกันใช้เวลาในการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ใน 1 วัน และ เดินขึ้นถึงยอดดอยม่อนล้านที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,700 เมตร สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ได้ถึง 3 จังหวัด คือ ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ ทัศนียภาพที่สวยงามของป่าไม้และชมพระอาทิตย์ขึ้นระหว่างทางเดินก็จะพบกับพรรณไม้หลากหลายชนิดที่หาชมได้ยาก เช่น ดอกสะแกเค็ดดาว (ช่วงเดือนมีนาคม) ดอกกุหลาบพันปี (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม) ดอกนางพญาเสือโคร่ง หรือซากุระเมืองไทย รวมทั้งพืชสมุนไพรต่างๆ ตลอดจนนก และสัตว์ป่านานาชนิด

เส้นทางที่ 4 ใช้เวลาในการเดินป่าศึกษาธรรมชาติและสมุนไพรนานประมาณ 5 ชั่วโมงสำหรับไปและกลับอีก 5 ชั่วโมง ซึ่งนับว่าเป็นเส้นทางกึ่งผจญภัย ตลอดเส้นทางก็จะพบพืชพรรณไม้เฉพาะถิ่น สัตว์ป่าหายาก และความสมบูรณ์ของป่าไม้ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศป่าในแถบนั้น

1.5 รูปแบบการท่องเที่ยวในบ้านแม่กำปอง

นักท่องเที่ยวสามารถเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวที่ทางหมู่บ้านจัดไว้ทั้งหมด 3 รูปแบบด้วยกัน

1) **แบบไป - กลับ วันเดียว (one day trip)** กลุ่มเป้าหมายของการท่องเที่ยวแบบนี้คือ กลุ่มคนไทยหรือชาวต่างชาติ ที่เข้ามาโดยไม่มีกำหนด หรือแจ้งให้กับหมู่บ้านไว้ล่วงหน้าซึ่งจะเข้ามาเพื่อเที่ยวธรรมชาติในหมู่บ้านเที่ยวชมกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนกลุ่มที่เข้ามาท่องเที่ยวบริเวณน้ำตก ซึ่งจะมีมากในช่วงวันหยุดช่วงปิดภาคเรียน และช่วงเทศกาลสำคัญต่างๆ ภายในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียงเนื่องจากการเดินทาง สะดวกสบายจึงสามารถมาวันเดียวได้ ซึ่งกิจกรรมสำคัญในรูปแบบนี้จะอยู่ที่การท่องเที่ยว น้ำตก และเดินป่าระยะสั้น เพื่อชมสวนสมุนไพร เป็นต้น

2) **แบบทัศนศึกษา** เน้นการศึกษาเรียนรู้ ดูงานการจัดการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่เข้ามาทำกิจกรรมร่วมกับคนในชุมชน กลุ่มเป้าหมายของการท่องเที่ยวแบบนี้ก็คือ นักศึกษา หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนกลุ่มองค์กรต่างๆ รวมถึงหมู่บ้านท่องเที่ยวอื่นๆ ที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงานศึกษาระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรป่าไม้ สมุนไพร กลุ่มอาชีพต่างๆ ในหมู่บ้าน เรียนรู้วิถีชีวิต ประเพณีวัฒนธรรม รวมทั้งเรื่องการจัดการกองทุนหมู่บ้าน

3) **แบบมาพักค้างคืน (homestay)** กลุ่มเป้าหมายของการท่องเที่ยวแบบนี้คือ กลุ่มคนไทยหรือชาวต่างชาติที่ติดต่อผ่านบริษัททัวร์ หรือติดต่อผ่านเข้ามา โดยมีการแจ้งเข้ามาก่อนล่วงหน้าในการจองที่พัก ซึ่งส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะทราบก่อนเข้ามาพักกว่ารูปแบบการพักจะเป็นอย่างไร โฮมสเตย์ คืออะไรซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน ศึกษาธรรมชาติซึ่งจะมีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเลือกชม มีการเดินป่าสำรวจความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ ชมนก ชมดอกไม้ในป่าสมุนไพร มีการฝึกทำอาหารร่วมกับเจ้าของบ้าน มีพิธีบายศรีสู่ขวัญ ชมการแสดงฟ้อน ดนตรีพื้นเมือง ทำบุญตักบาตร การปลูกต้นไม้ในหมู่บ้าน รวมทั้งการร่วมเรียนรู้ในช่วงที่มีเทศกาลประเพณีของชุมชน เช่น ปีใหม่เมือง หรือวันสงกรานต์ งานตานก๋วยสลาก เป็นต้น

1.6 ผลลัพธ์ของหมู่บ้าน

1) **เมี่ยงและการแปรรูป** เมี่ยง ก็คือใบชาหมักนั่นเอง ใบเมี่ยงแต่ละช่วงเวลาจะมีคุณภาพที่ไม่เหมือนกัน กล่าวคือ

1.1) ในช่วงเดือนเมษายนถึงต้นเดือนมิถุนายน การเก็บเกี่ยวในช่วงนี้เรียกว่า “เมี่ยงต้นปี” หรือ “เมี่ยงหัวปี” ใบเมี่ยงจะมีลักษณะแข็งและใบมีขนาดเล็ก สีเขียวเข้ม มีรสชาติฝาดกว่าช่วงอื่น เพราะได้รับปริมาณน้ำฝนน้อย

1.2) ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงต้นเดือนสิงหาคม การเก็บเกี่ยวช่วงนี้ เรียกว่า “เมี่ยงกลางปี” ผลผลิตมีใบขนาดใหญ่และมีสีจางอ่อนกว่าเมี่ยงหัวปี

1.3) ในช่วงปลายเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม การเก็บเกี่ยวผลผลิตในช่วงนี้เรียกว่า “เมี่ยงช้อย” เป็นผลผลิตในช่วงท้ายฝน ทำให้ใบเมี่ยงมีลักษณะขนาดคล้ายเมี่ยงกลางปี และให้ผลผลิตที่มีรสชาติดีกว่าในช่วงอื่นใบเมี่ยงช่วงนี้จะมีคุณภาพดีที่สุดในปี และเป็นที่ต้องการของตลาด

1.4) ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม การเก็บเกี่ยวผลผลิตในช่วงนี้ เรียกว่า “เมี่ยงเหมย” เป็นผลผลิตในช่วงฤดูหนาวใบเมี่ยงจะมีขนาดค่อนข้างเล็ก มีสีเขียวอมเหลือง และให้ผลผลิตน้อยกว่าในช่วงอื่น

2) **กาแฟและการแปรรูป** พันธุ์กาแฟที่ปลูกในชุมชน เป็นพันธุ์อาราบิก้า โดยการส่งเสริมของโครงการหลวง ใช้เวลาปลูก 2 ปี ก็สามารถเก็บผลผลิตได้ นิยมเก็บผลผลิตในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน

ถึงเดือนมกราคม ช่วงหน้าฝนเป็นช่วงของการดูแลดิน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนพฤศจิกายน ขั้นตอนการผลิตกาแฟของหมู่บ้าน หลังจากปลูกคือ เก็บเมล็ดกาแฟสด จากนั้นนำไปโม่เปลือกที่เป็นสีแดงออก แล้วนำไปหมักไว้ 1 คืน ล้างเมื่อกอกจนสะอาด แล้วนำไปตากจนแห้ง ขั้นตอนต่อไปคือ โม่เอากะลาออก นำไปคั่ว และนำไปบรรจุหีบห่อสำหรับขายต่อไป ปัจจุบันการผลิตกาแฟเป็นอีกหนึ่งอาชีพเสริมรองจากการเก็บเมี่ยงที่สร้างรายได้จำนวนมากให้กับชุมชน

3) **งานจักสาน** ชาวบ้านได้มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเครื่องจักสานของหมู่บ้าน ร่วมกันผลิตผลงานผลิตภัณฑ์หลากหลายชนิดตามภูมิปัญญาของคนในชุมชน เช่น ตะกร้า, หมวก และโต๊ะ เก้าอี้ต่างๆที่ทำจากไม้ไผ่ ทุกอย่างทำด้วยมือ จึงถือว่าเป็นสินค้าหัตถกรรม ปัจจุบันถือว่ากลุ่มจักสานสามารถสร้างรายได้และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

1.7 หมู่บ้านโฮมสเตย์

บ้านแม่กำปอง ต.ห้วยแก้ว อ.แม่ออน จ.เชียงใหม่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อย่างเต็มรูปแบบ นายพรหมมินทร์ พวงมาลา ได้ให้สัมภาษณ์ถึงความเป็นมาของการเป็นหมู่บ้านโฮมสเตย์ดังนี้

ในปลายปี พ.ศ. 2543 นายพรหมมินทร์ พวงมาลา ซึ่งเป็นพ่อหลวงบ้านแม่กำปองในขณะนั้น เห็นว่าชาวบ้านที่นี้ค่อนข้างยากจน มีรายได้แค่ช่วงฤดูเก็บเกี่ยวเท่านั้น ถ้าหากไม่ถึงฤดูกาลเก็บเกี่ยวชาวบ้านก็จะไม่มีรายได้ ประกอบกับได้ไปดูงานในพื้นที่ต่างๆ หลายพื้นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวชุมชนที่จัดโดยภาครัฐ จึงเกิดความคิดว่าหมู่บ้านแม่กำปองมีศักยภาพ ที่จะพัฒนาให้เป็น หมู่บ้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ เนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ในพื้นที่ ที่โอบล้อมไปด้วยภูเขาและมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ จึงได้ปรึกษากันระหว่างกลุ่มผู้นำของหมู่บ้านและเริ่มต้นด้วยการจัดประชุมชาวบ้าน จัดทำเวทีชาวบ้านเสนอให้มีจัดตั้งเป็นหมู่บ้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในลักษณะของโฮมสเตย์ขึ้นโดยเริ่มเปิดดำเนินการในเดือนเมษายนปี 2542 มีชาวบ้านเข้าร่วมโครงการในระยะแรกจำนวน 5 หลังคาเรือน และมีการเปิดตัวอย่างเป็นทางการในวันที่ 10 ธันวาคม 2543 มีการบริหารโดยประธานกลุ่มโฮมสเตย์จะกำหนดให้บ้านแต่ละหลังปรับปรุงความสะอาดเหมาะที่จะต้อนรับลูกค้า ประธานจะเป็นศูนย์กลางรับจองจากนักท่องเที่ยวแล้วแจกจ่ายไปยังบ้านที่เข้าร่วมโครงการโฮมสเตย์แต่ละหลัง และรายได้ที่ได้จากการเข้าพักก็จะถูกหักไว้จำนวนหนึ่งเพื่อใช้บริหารจัดการกลุ่ม เมื่อชาวบ้านหลังอื่นๆที่ยังไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มเห็นว่าบ้านที่เข้าร่วมกลุ่มมีรายได้อย่างต่อเนื่องจึงสมัครเข้าร่วมกลุ่มมากขึ้น ปัจจุบันมีบ้านที่สามารถให้บริการในลักษณะของโฮมสเตย์ทั้งหมดจำนวน 20 หลัง ซึ่งบางหลังก็ให้บริการ 2 แบบคือ แบบโฮมสเตย์และแบบบ้านพักรายวัน ในส่วนของกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ชาวบ้านทั้งหมู่บ้านจะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การท่องเที่ยวของชุมชน

ในปี 2547 หมู่บ้านแม่กำปองได้รับรางวัลที่ 2 ของระดับประเทศในการแข่งขันการประกวดผลิตภัณฑ์ 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ (OTOP) จึงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากขึ้น ประกอบกับหมู่บ้านกำปองมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีสภาพอากาศเย็นสบายตลอดปี จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวแวะเวียนมาเยี่ยมชมอยู่ตลอดมาและนับวันจะได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งชาวต่างชาติที่นิยมเดินทางมาสัมผัสวิถีชีวิตที่ยังคงเป็นแบบดั้งเดิม และการเดินทางที่สะดวก ไม่ไกลจากตัวเมืองเชียงใหม่เกินไป

2. สรุปผลข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับหมู่บ้าน แหล่งท่องเที่ยว ประวัติความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ตลอดจน การใช้ชีวิต และสิ่งที่คนในชุมชนต้องการนำเสนอต่อนักท่องเที่ยวซึ่งสามารถสรุปออกมาเป็นหัวข้อดังนี้

- 1) ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน
- 2) สถานที่ท่องเที่ยวที่คนในชุมชนต้องการนำเสนอได้แก่ วัดคันธาพุกุษาหรือวัดแม่กำปอง โบสถ์กลางน้ำ น้ำตกแม่กำปอง
- 3) ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า กล้วยไม้
- 4) ผลิตภัณฑ์ของชุมชนอื่นได้แก่ กาแฟแม่กำปอง เมี่ยง การจักสาน กล้วยไม้
- 5) วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของคนในชุมชนได้แก่ อาหาร การแสดงต่างๆ
- 6) ระเบียบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์

จากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลเหล่านี้มาเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษโดยมีรายละเอียด ดังปรากฏในภาคผนวก ค

3. การพัฒนาแอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Tour Guide’

หลังจากที่ได้จัดทำข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ร่วมมือกับนักพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อออกแบบ แอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Tour Guide’ ในระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ เนื่องจากเป็นระบบที่มีผู้ใช้อย่างกว้างขวาง โดยรูปแบบในการนำเสนอข้อมูลนั้น จะเป็นลักษณะของไฟล์เสียง เล่าเรื่องอธิบายสถานที่ท่องเที่ยว และข้อมูลที่จำเป็นที่นักท่องเที่ยวสามารถไปใช้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังมีแกลเลอรีรูปภาพ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้เห็นความสวยงามและเพื่อศึกษาประกอบการตัดสินใจอีกด้วย การพัฒนาแอปพลิเคชันนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 แล้วนั้น ในตอนนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอรูปแบบของแอปพลิเคชันดังนี้

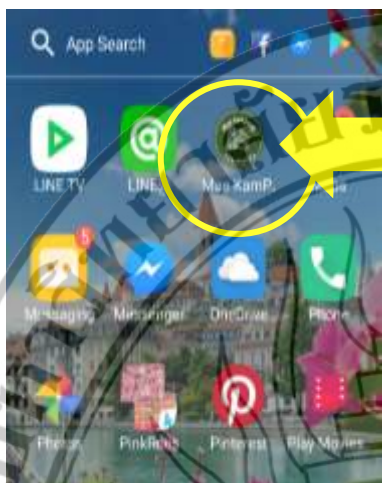
นักท่องเที่ยวจะต้องเข้าไปดาวน์โหลดแอปพลิเคชันนี้ได้จาก Google Play โดยใช้คำสืบค้น ‘Mae Kampong Tour Guide’ ก็จะปรากฏรายชื่อแอปพลิเคชัน ต่างๆขึ้นมามีดัง ภาพที่ 4.2 และเมื่อคลิกขึ้นมาแล้วจะปรากฏดังภาพที่ 4.3 ให้คลิก “ติดตั้ง” หรือ ‘install’

ภาพที่ 4.2 Mae Kampong Tour Guide Application

ภาพที่ 4.3 Mae Kampong Tour Guide Application

หลังจากที่ ติดตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้วจะปรากฏไอคอนของแอปพลิเคชันดังปรากฏในภาพที่ 4.4 และเมื่อคลิกขึ้นมาจะปรากฏหน้าจอดังรูปที่ 4.5

ภาพที่ 4.4 ไอคอนของ Mae Kampong Tour Guide

ภาพที่ 4.5 หน้าแรกของแอปพลิเคชัน

หากต้องการเลือกข้อมูลเพื่อฟังรายละเอียดก็คลิกที่ dashboard เพื่อจะเลือกหัวข้อที่จะฟัง จะได้หน้าจอ ตามที่ปรากฏในภาพที่ 4.6 ภาพที่ 4.7 และ ภาพที่ 4.8 โดยมีรายละเอียดหัวข้อให้เลือก ดังนี้

1. Overview	2. History of Mae Kampong Village
3. Wat Kantha Phrueksa	4. Mae Kampong Waterfall
5. Forest	6. Wild animal
7. Orchids	8. Miang
9. Coffee	10. Handicraft
11. Food	12. Culture and Tradition
13. Natural and Habitat Trekking	14. Guidelines for tourists who plan to stay at the Homestay.

ภาพที่ 4.6 ภาพหน้าจอเมนูหัวข้อต่างๆ

ภาพที่ 4.7 ภาพหน้าจอเมนูหัวข้อต่างๆ

ภาพที่ 4.8 ภาพหน้าจอเมนูหัวข้อต่างๆ

เมื่อเลือกหัวข้อ History of Mae Kampong Village จะได้หน้าจอตั้งปรากฎในภาพที่ 4.9 ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 4.9 ภาพหน้าจอหัวข้อ History of Mae Kampong

History of Mae Kampong Village

Mae Kampong is a village of over 130 years of age. The original settlers had moved from Amphur Doi Saket, Chiang Mai. Since moving here, the people have earned their living by picking tea leaves. The environment in Mae Kampong village is suitable for agriculture. The soil is very fertile and combines with the weather to provide growing conditions suitable for a variety of plants. There is a stream which divides the village, upon the banks of which yellow and red flowers grew which were referred to by the villagers as ‘Kampong flowers’.

The name of the village ‘Mae Kampong’ came from the stream which is called “Mae” in Thai language and “Kampong flowers”.

Between 1976 and 1978, the Communists invaded Thailand and Mae Kampong became a ‘Pink’ area. Many students from universities in the North who were pro-Communists temporarily took up residence which caused problems for local villagers. When the situation subsided ten years later, the students returned and repaired the relations with the villagers.

Nowadays, Baan Mae Kampong is promoted as an Eco-tourism community. The tourism development commenced in 1991, under the direction of Mr. Nuan Puangyoikaew, a village head-man at that time. He encouraged the villagers to cut steps leading to the waterfall. His focus was on development for use by locals. Following his retirement from this role, projects ceased.

In 1996, a new village head-man, Mr. Promin Puangmala (or Thiramet Khachonphatthanaphirom), re-instated the focus but with a broadened emphasis on Eco-tourism to be shared with outsiders.

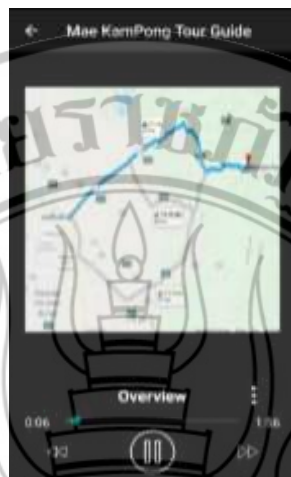
With the co-operation of community members, Mae Kampong was officially opened as an Eco-tourism community on December 10, 2000. The management was structured as a co-operative society and was financially supported by the Thailand Research Fund. Since then Mae Kampong has continued to grow as a charming tourist attraction. Based on the unique climatic and geographical environment together with the financial support from the Thai Government, the project was successfully launched and continues to gather momentum.

The idea of ‘Homestay’ was encouraged by the Department of Tourism Development, the Ministry of Tourism and Sports. In September 2547 BE (2004 AD), representatives of this department together with members of the Faculty of Social Sciences and Humanities, Mahidol University, came to evaluate the homestay management and the Mae Kampong homestay model was recognised as the standardised form for Thailand for that year based on the following criteria:

- 1) Accommodation
- 2) Food and hygiene
- 3) Safety
- 4) Management
- 5) Tourism-based activities
- 6) Environment
- 7) Souvenirs
- 8) Marketing promotion.

In addition, Mae Kampong village homestay have been recognised as a prototype of homestays in the northern region.

หากว่าเลือกหัวข้อ **Overview** จะได้หน้าจอตามที่ปรากฏในภาพที่ 4.10 ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 4.10 ภาพหน้าจอ Overview

Overview

Baan Mae Kampong is a small village amidst the mountains, 50 kilometres from Chiang Mai. Baan Mae Kampong is situated in Tambon Huay Kaew, Amphur Mae on, Chiang Mai. Most of the area of the village is on the mountains, 1,300 metres above sea level.

Baan Mae Kampong has a population of 367. All of the people are Lanna people who speak 'Khum muang' or Northern dialect. All of them are Buddhist so the local tradition and ritual are based on Buddhist beliefs. The people live a very simple life being supportive of and friendly with each other. Houses are built in groups called Pock Baan or Pang, which means a group of houses in the same area. There are 6 groups altogether including Pang Nok, Pang Klang, Pang Khon, Pang Thon, Pang Nai 1 and Pang Nai 2. All of the houses are wooden, constructed in traditional style.

Tourist can take a one-day trip to Mae Kampong which is 60 minute-drive from the city centre. If you want to appreciate the locals' ways of life, you can stay at a homestay in the village.

หากว่าเลือกหัวข้อ **Wat Kantha Phrueksa (Wat Mae Kampong)** จะได้หน้าจอตามที่ปรากฏในภาพที่ 4.11 ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 4.11 ภาพหน้าจอ Wat Kantha Phrueksa

Wat Kantha Phrueksa (Wat Mae Kampong)

Wat Mae Kampong or Wat Kantha Phrueksa constructed in 1925, is situated at the foot of the mountain, ten kilometres from Tambon Huay Kaew, 20 kilometres from downtown.

In 1930, Kruba Insome Khontharaso, the former Abbot of Wat Dok Dang, Tambon Sangabaan, Amphur Doi Saket, Chiang Mai, made a pilgrimage to Mae Kampong during the time of Buddhist Lent earning the respect of the Buddhist villagers. They implored him to stay and he had a temple built and resided there for 4 to 5 years before returning to Doi Saket.

The most remarkable thing is the golden teak wood viharn or the Buddhist assembly hall which was built in ancient Lanna architectural style with splendid engraving. As the weather is cool and humid all year round, all of the viharn's roof is covered with green moss and ferns.

Bot Klang Nam (or the Chapel in the canal) relates to a Mae Kampong temple built in the water which utilised the water as its fence. It is one of two such temples, the other is in Mae Cham district.

ภาพที่ 4.12 ภาพหน้าจอ Mae Kampong Waterfall

ภาพที่ 4.12 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Mae Kampong Waterfall ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Mae Kampong Waterfall

Water which feeds the Mae Kampong Waterfall originates from Doi Mon Lan. This large waterfall consists of seven steps with a clear flow untarnished by impurities and bordered with trees, ferns and moss. Obviously, the water-flow is more significant in the Rainy Season. It is one kilometre from Mae Kampong town on the way to the scenic point at the peak of Doi Mon Lan. In order to reach the site of the waterfall, people may either drive or walk. The village has set up facilities such as toilets, waste collection, car parks for the convenience of visitors.

ภาพที่ 4.13 ภาพหน้าจอ Forest

ภาพที่ 4.13 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Forest ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Forest Resource

The forest surrounding Mae Kampong village is classified as a mixed forest where 70 % of the area remains in its natural habitat. In some parts of the forest, pine trees have been added by the Office of Watershed Conservation and Management. The use of timber must be with permission and according to the village's regulations. For example, timber used for house construction has to be approved by the village's committee. Furthermore, the village has encouraged inhabitants to apply natural conservation awareness by cutting firebreaks each summer. Another method used in forest conservation is providing specific pieces of land for people to use so that they do not deforest sporadically. The people are encouraged to grow agar wood which can add density to the forest and in the meantime, can provide another source of income for them.

ภาพที่ 4.14 ภาพหน้าจอ Wild animals

ภาพที่ 4.14 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Wild animals ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Wild Animals

There were many villagers who formerly relied on hunting for their livelihood – there are much fewer now. Information from this group of villagers reveals that there are still numbers of wild animals, such as chamois, hog, porcupine, civet, barking deer, bamboo rat, hog badger, squirrel, small brush-tailed porcupine, pangolin, bear, jungle fowl and many other kinds of poultry. There are both local and seasonal birds, such as megalaimidae, treeswift, woodpecker, emerald dove, pheasant, dove, bulbul, red-whiskered bulbul, blue whistling thrush, drongo, white wagtail, crow pheasant, rock dove, blue-whistling thrush and anatidae.

As a result of sustainable, natural conservation and education, the people now hunt less and their focus is more on preservation for tourists and the younger generation.

ภาพที่ 4.15 ภาพหน้าจอ Orchids

ภาพที่ 4.15 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Orchid ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Orchid

Orchid is another symbol of Mae Kampong. It is the territorial and unique species of orchid.

- 1) *Spathoglottis plicata* is a type of ground orchid with white or violet flowers which grow to a height/length of 75 to 80 cm. Once it blooms, the flowers last for two months. It blooms once per year and the price of each stem is 100 to 500 THB.
- 2) *Symbidium tracyanum* produces golden yellow flowers once a year.
- 3) Wild orchid – exist in a wide variety growing on big trees in the forest.
- 4) Other kinds of orchid can be found in the Mae Kampong forest.

At present locals are encouraged to plant more orchids, especially the *Spathoglottis* because it is in demand and fetches good prices. Apart from which, those locals who do not produce to sell, practice orchid re-afforestation – returning life and beauty to the forest.

At Mae Kampong village, in addition to native herbs, a herb garden of 200 rai has been established. There are groups of traditional medicine practitioners who avail themselves of these herbs in the provision of herbal medicines and treatments. This includes oral use and topical use as in ointments and salves and there is also a demonstration centre where people not only show how to use the products but also sell the treatments. The herbal medicine centre is located at Wat Mae Kampong.

ภาพที่ 4.16 ภาพหน้าจอหัวข้อ Miang

ภาพที่ 4.16 แสดงหน้าจอในหัวข้อ **Miang** ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Miang (Pickled tea leaves) and its preservation*

The tea leaves here referred to are from 7 to 12 cm in length which may surprise those who have noticed the size of leaves in commercial teas.

Tea leaves picked at different times of the year have different qualities.

1) Tea leaves picked during April and June are small and hard. The colour of the leaves is dark green because the tea plants get less water giving them an astringent taste.

2) Tea leaves picked from June to August are of a bigger size and lighter green in colour.

3) Leaves picked from the end of August to October are of the best taste and most wanted by the market.

4) In November and December, tea leaves picked have fewer, small sized leaves and the colour is yellowish green.

Between late January and March, tea growers prepare materials for the preservation of tea leaves. This material includes bamboo cut into long strips. After being cut, the bamboo is dried in the sun. Before being used, the strips are soaked in water.

There are two types of bamboo strips used in pickled tea leaf preservation. Those with one centimetre width are used for fresh tea leaves and those of 2.5 centimetre width are used for pickled tea leaves.

When picking tea leaves, tea leaf growers wear “**plok**” on their fingers which are rings affixed with razor blades to cut the leaves from the stems. This speeds up the process in comparison with the traditional hand-picking process. Three-quarters of the leaves are picked with the rest left to enable the tea bush to photo-synthesize. When pickers have collected a handful of leaves, they are bound with the thin bamboo strips and once their basket is filled they return to stack bunches in a “**hai**” (an open-ended section of hollowed log). This is then placed over a fire and doused with water to steam the leaves. For younger

tea leaves, steaming takes one hour whilst older leaves require longer steaming. If the leaves are not steamed sufficiently they may develop mould.

Once the leaves are steamed they are air dried in the shade and bunches are untied. The pickled leaves are arranged in new bunches to which quality control is applied to retain only the best which are retied with the larger bamboo strips. They are kept in a container called “**thu**” which is similar to a concrete water tank of approximately one metre in diameter.

One **thu** can contain one thousand bunches of pickled tea leaves. Before insertion of tea leaf bunches, pickers clean the container which is then lined with three to four layers of plastic sheet which will completely enclose the inserted bunches. Bunches are inserted in circles starting from the perimeter. Once a layer is complete it is trodden to compact it. This continues until the container is full and clean water is used to fill the container before sealing the plastic. The optimum time for maturation is eight months, this longer time increases the **sour taste** of the end product. However, leaves are often removed after three or four months which retains the astringency of the fermented leaves. Before heading to market, bunches are untied, unfolded and new bunches are formed by combining old leaves with young so that buyers are not able to simply pick the young leaves which are favoured.

Consumption of Miang:

Miang is usually consumed after lunch, however, many people eat it as a snack throughout the day. It relaxes and soothes the throat and is usually consumed in one of three forms:

Miang som (Meaning sour in Northern Thai dialect). Here, the pickled leaves are spread with pickled ginger and salt and folded prior to eating. The taste is a mixture of salty and sour. After extracting the juices, the chewed leaf may be swallowed or the cud disposed of.

Miang wan (meaning sweet). In this recipe, the pickled leaves are flavoured with syrup, shaped into bite-sized portions and eaten with peanuts and desiccated coconut. The taste is both sweet and sour with a crunch.

Stuffed pickled tea leaves. Chopped peanuts and coconut are cooked in coconut sugar until a sticky consistency is attained. It is then formed into balls and wrapped in the pickled tea leaves. Again, the taste is sweet and sour with a crunch but lacks astringency.

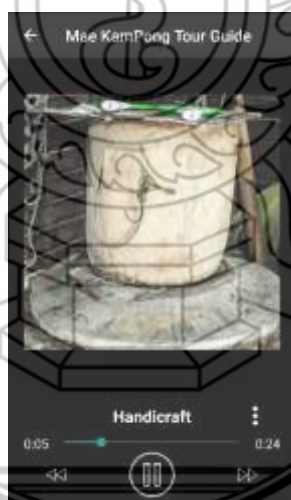

ภาพที่ 4.17 ภาพหน้าจอ หัวข้อ Coffee

ภาพที่ 4.17 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Coffee ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Coffee

At Mae Kampong, coffee grown is of the Arabica variety with the support of the Royal Projects. From planting to harvesting takes two years and harvesting occurs from November to January. After coffee growers harvest the beans, the outer red husk is removed, the beans are soaked overnight, washed and dried. Once dried they again have outer skin removed and the beans are roasted and packed ready for sale. The Mae Kampong locals make as much income from coffee as from Miang.

ภาพที่ 4.18 ภาพหน้าจอ Handicraft

ภาพที่ 4.18 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Handicraft ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Handicrafts

These products are based on bamboo and include baskets, hats, tables and chairs. It makes a not insignificant contribution to the income of many locals.

ภาพที่ 4.19 ภาพหน้าจอ หัวข้อ Food

ภาพที่ 4.19 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Food ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Food

The most popular foods are based on local plants, for example, tea leaves, chillies, eggplants and other local vegetables. Typical recipes include:

1) **Pickled tea leaf salad** which is a delicious mix of pickled tea leaf, greens, nuts, and seeds in a light and flavorful dressing.

2) **Khao Parm:** An egg dish cooked over a fire by placing a banana leaf on a grille and cooking the beaten egg on the banana leaf.

3) Nam prik ong

Nam prik is a kind of chilli-based sauce or dip that can be found all over Thailand, while **nam prik ong** is a Northern Thailand dip made with dried chillies, ground pork and tomatoes. It's served with fresh vegetable like cabbage or cucumber.

4) Nam prik num

Nam prik num is made with roasted green chillies, shallots, and garlic, it's served as a side dish alongside all sorts of raw and cooked vegetables.

5) Hung-le curry

Hang-le or Hin-le is one of famous northern Thai dishes. Pork curry cooked with Masala powder originated from Burma.

6) Stir-fried chayote shoots.

ภาพที่ 4.20 ภาพหน้าจอหัวข้อ Natural and habitat Trekking

ภาพที่ 4.20 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Natural and habitat Trekking ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Nature and habitat Trekking

There are four different routes where you can see different types of plants along the trek.

1) The first route is a short trek requiring two hours to complete. Along the track are trees, agarwood, ground orchids, herbs and tea and coffee plantations, exotic birds and wild animals.

2-3) The second and third treks are of similar nature, each being of one day's duration. Walkers have the opportunity to reach the summit of Doi Mon Lan, which is 1700 metres above sea level. From this height participants have the opportunity, having emerged from the dense forest, to overlook three provinces, Lampang, Lamphun and Chiang Mai laid out before them. The tracks are littered with numerous examples of flora, rare in Thailand, for example, from February to March there are Rhododendrons and cherry blossoms.

4) Track number 4 supports natural and herbal study. The walk duration is 5 hours each way. Along the track are plants that can only be grown in certain places because of a combination of conditions of moisture and humidity. In addition, the track environment is the habitat of wildlife which may be seen occasionally.

On every trek, walkers must adhere to regulations to maintain track discipline and the community provides guides for each track. The environment must not be disturbed so plants, flowers and herbs must remain untouched.

ภาพที่ 4.21 ภาพหน้าจอหัวข้อ Guidelines for tourists who plan to stay at the homestay.

ภาพที่ 4.21 แสดงหน้าจอในหัวข้อ Guidelines for tourists who plan to stay at the homestay ที่มีเสียงบรรยายเป็นภาษาอังกฤษซึ่งจะเล่นโดยอัตโนมัติ และมีรายละเอียดดังนี้

Guidelines for tourists who plan to stay at Mae Kampong homestay.

- 1) Make a reservation beforehand.
- 2) Complete the application form and make payment as follows:
 - Meals: 60 THB per person per meal.
 - Home-stay: 100 THB per person/night
 - Payment to home-stay owner: 100 THB per person/day
 - Fees for day time activity: 100 THB per person
 - Payment for guide: 200 THB per day but if the activity is after dark, tourists must pay an additional 100 THB
 - Fee for receiving Hong Kwan greeting: 700 THB (short) or 1,500 THB (extended)
 - Fee for local music performance: 1,000 THB per performance
 - Fee for local dancing: 1,000 THB
 - Transportation: 100 THB to 1,500 THB per day according to type of transportation.

Note: All payments must be made according to the service chosen by the tourist. This home-stay business is managed by the community therefore the income from the business is aimed to provide income to every member of the community.

3) One guide is responsible for 5 tourists. In order to provide a safe environment for tourists, every trek must be done on the nominated route only.

4) Littering is prohibited along every track. Rubbish/refuse must be disposed of in bins provided.

5) Shooting or loud noises which may disturb animals or other tourists are prohibited.

6) Lighting of fires requires prior permission and they must be completely doused before departure from the site.

7) Cigarettes must be completely extinguished and disposed of in bins provided.

- 8) Carving or writing on trees or the environment is not permitted.
- 9) Apart from sanctioned and purchased souvenirs, nothing must be removed from the forest surrounding the village.
- 10) Do not perform actions contrary to Thai traditions and customs.
- 11) Before leaving the area, tourists must allow inspection of bags and vehicles to ensure they have not removed prohibited items.
- 12) To ensure safety of the people as well as protection of natural resources, every tourist must be prepared to be questioned by representatives of the village Committee of Management at village check points prior to departure.
- 13) Every tourist should co-operate in paying prescribed fees so that the money
- 14) Possession of any form of weapon is prohibited by Law.
- 15) The road speed limit within the village precincts is 35 km per hour.
- 16) Do not disturb wild animals or other tourists during your visit.
- 17) No littering.
- 18) Don't perform any actions contrary to local customs and traditions.
- 19) Every trek must be conducted under the supervision of a community guide.
- 20) Food and drink are only to be consumed in designated areas.
- 21) Shops and businesses are only to be operated by locals.
- 22) Camping or overnight stay of any form must be approved by the village Committee of Management.

ภาพที่ 4.22 ภาพหน้าจอแกลเลอรีรูปภาพ

สำหรับภาพที่ 4.22 เป็นภาพหน้าจอแกลเลอรีรูปภาพ ที่เมื่อคลิกที่รูปก็จะได้ภาพขยายใหญ่ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ใช้ได้ชื่นชมความงดงามของสถานที่ต่างๆประกอบการตัดสินใจมาเที่ยวที่นี่

4. สรุปผลจากแบบสำรวจความพึงพอใจต่อแอปพลิเคชัน

จากการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ใช้แอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Tour Guide’ ผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด 48 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสำรวจความพึงพอใจต่อแอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Tour Guide’

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	20	41.67
- หญิง	28	58.33
2. อายุ		
- 16-25 ปี	11	22.92
- 26-35 ปี	17	35.42
- 36-45 ปี	12	25
- 45 ปีขึ้นไป	8	16.66
3. สัญชาติ		
- จีน	32	66.66
- ญี่ปุ่น	4	8.33
- สิงคโปร์	-	0
- มาเลเซีย	0	0
- อเมริกา	2	4.16
- ยุโรป	6	12.5
- อื่นๆ	2	4.16
4. การศึกษา		
- มัธยมศึกษาตอนต้น	4	8.33
- มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	8	16.67
- วิทยาลัย	13	27.08
- มหาวิทยาลัย	23	47.92

ในส่วนข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 48 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 58.33 ในขณะที่เป็นเพศชาย 20 คนคิดเป็นร้อยละ 41.67 หากดูในแง่ของอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 35.42 หากจำแนกตามสัญชาติ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสัญชาติจีน โดยมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 47.92

ตารางที่ 4.2 ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Tour Guide’

Details	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
Contents			
1. History of the village is clear.	4.67	0.56	มากที่สุด
2. Information about the temple is clear.	4.79	0.41	มากที่สุด
3. Information about natural resources is clear.	4.50	0.5	มากที่สุด
4. Information about culture is clear.	4.44	0.5	มาก
5. Audio files are clear.	4.67	0.56	มากที่สุด
Average	4.63	0.49	มากที่สุด
Deployment of the app			
6. The app is easy to use.	4.89	0.33	มากที่สุด
7. The app responds quickly.	4.83	0.38	มากที่สุด
8. Fonts' size, colours, and style are appropriate.	4.79	0.41	มากที่สุด
9. Photos are related and appropriate.	4.79	0.41	มากที่สุด
10. The app is useful.	4.50	0.50	มากที่สุด
Average	4.77	0.42	มากที่สุด

ผลสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อแอปพลิเคชัน ‘Mae Kampong Tour Guide’ นั้น จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่าในด้านเนื้อหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อภาพรวมของเนื้อหา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.63 (S.D. 0.49) หัวข้อที่มีค่าความพึงพอใจมากที่สุดคือ เนื้อหาเกี่ยวกับวัดมีความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.79 (S.D. 0.41) รองลงมาคือ ประวัติเกี่ยวกับวัดและไฟล์เสียงมีความชัดเจนในระดับค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.67 (S.D. 0.56) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติมีค่าเฉลี่ย 4.50 (S.D. 0.50) และผู้ตอบมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดต่อข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.44 (S.D. 0.5)

สำหรับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานแอปพลิเคชัน ผู้ตอบให้คะแนนความพึงพอใจโดยรวมในระดับดีมาก โดยหัวข้อที่มีค่าความพึงพอใจสูงสุดคือ แอปพลิเคชันใช้งานได้ง่าย ที่ค่าเฉลี่ย 4.89 (S.D. 0.33) รองลงมาคือแอปพลิเคชันตอบสนองการใช้งานได้รวดเร็วที่ค่าเฉลี่ย 4.83 (S.D. 0.38) ด้านรูปแบบ, สี และขนาดของตัวอักษร และ รูปภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาได้คะแนนความพึงพอใจเท่ากันคือเฉลี่ย 4.79 (S.D. 0.41) ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าแอปพลิเคชันนี้มีประโยชน์มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.50 (S.D. 0.50)